ଶ୍ରୀ ଚାମ୍ପା ସିଂହ

ବନାମ

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 9, 1997

[ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର ଏବଂ ଭି.ଏନ୍. ଖାରେ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ପଞ୍ଜାବ ପୁଲିସ ନିୟମାବଳୀ, 1934/ପଞ୍ଜାବ ବେସାମରିକ ସେବା (ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର) ନିୟମାବଳୀ, 1975 -16.1(1), 16(5)/2(3), 3(i)(a) -ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର – ଅବସର ଭତ୍ତା ପାଇଁ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ସେବାକାଳ ଅବଧି - ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ତିନି ବର୍ଷର ସେବା ବାଦ୍ ଦେବା - ନିର୍ଣ୍ଣିତ:କେବଳ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା -ତେଣୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ/ସମୟ ପୂର୍ବ ଅବସର ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟକାରୀ ସେବା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଭଗତ୍ ରାମ ବନାମ ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, **(1979) 3 ଏସ୍.ଏଲ୍.ଆର୍. 256କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲିୟ ଅଧିକାରିତା : 1990 ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1799-1800 ।

R.A. ସଂଖ୍ୟା 42 of 1989ରେ C . Misc. P. ସଂଖ୍ୟା 4626 of 1989ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 31.3.89 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ.ପି. ମହାନ୍ତି ଏବଂ ଜିତେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍.ଏସ୍. ସୋଧି, କୁଳଦୀପ ସିଂହ ଏବଂ ଅନୀଲ କୁମାର ଶର୍ମା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅପିଲକାରୀ 1961 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 30 ତାରିଖରେ ପଞ୍ଜାବ ପୋଲିସ ବିଭାଗରେ କନଷ୍ଟେବଳ ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । 1961 ମସିହାରେ ସେ ପ୍ରଧାନ କନଷ୍ଟେବଳ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ତାଙ୍କୁ ସହକାରୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଲୋକହିତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଚାକିରିରୁ ସମୟ ପୂର୍ବ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା ଲାଗି 1987 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆଦେଶରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅପିଲକାରୀ 1.4.86 ରେ 25 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିଥିବାବେଳେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାମଲାର ବିଚାରରେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମତ ହେଉଛି ଯେ

ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସେବାରୁ ଅବସର ଦେବା ଲୋକହିତରେ, ତେଣୁ, ପଞ୍ଜାବ ବେସାମରିକ ସେବା (ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର) ନିୟମାବଳୀ, 1975 ର ନିୟମ 3 (i)(a) ର ଅନୁସରଣରେ ସେ 2.9.1987 ରେ ତିନି ମାସର ଦରମା ପ୍ରଦାନ ଉପରେ ଅବସର ନେଉଛନ୍ତି । ଏପରି ଲାଗୁଛି ଯେ ତାଙ୍କ ସେବା ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ତିନି ବର୍ଷର ସେବା ବାଦ୍ ଦେବାର ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ବାଦ୍ ଦେବାକୁ ପରେ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୁଇ ବର୍ଷର ଚାକିରିକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଦୁଇ ବର୍ଷର ବାଦ୍ ଦେଇଥିବା ସେବାକୁ ତାଙ୍କ ସେବାରୁ କାଟି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ସେ 2.9.1987 ରେ 25 ବର୍ଷର ଯୋଗ୍ୟକାରୀ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସରର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିବା ଉଚିତ ।

ପଞ୍ଜାବ ବେସାମରିକ ସେବା (ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର) ନିୟମାବଳୀ, 1975 ଅନୁଯାୟୀ, ଉକ୍ତ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 2 (3) ରେ "ଯୋଗ୍ୟତା ସେବା" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଅବସର ଭତ୍ତା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ସେବା" । ତେଣୁ, ପଞ୍ଜାବ ପୋଲିସ୍ ନିୟମାବଳୀ, 1934 ଅନୁଯାୟୀ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେବା ବାଦ ଦେବାର ପ୍ରଭାବ ଏବଂ ପଞ୍ଜାବ ବେସାମରିକ ସେବା (ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର) ନିୟମାବଳୀ, 1975 ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଉପରେ ଆମକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ମାମଲାରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା 1934ର ପଞ୍ଜାବ ପୋଲିସ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଥିଲା । ପଞ୍ଜାବ ପୋଲିସ୍ ନିୟମାବଳୀ, 1934 ର ନିୟମ 16.1 (1) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ନିୟମାବଳୀରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ବିଭାଗୀୟ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ନିୟମ 16.5 ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ:

"(1) ଦଣ୍ଡ ଭାବରେ ସମୟ-ମାପଦଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବେତନ ବୃଦ୍ଧିକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇପାରେ । ଆଦେଶରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ କେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏପରି ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଭବିଷ୍ୟତର ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ କି ନାହିଁ । ଅନୁଦାନ ଏବଂ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଭତ୍ତା ବନ୍ଦ କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିସ୍ତୃତ ଆଦେଶ ନିୟମ 13.2ରେ ରହିଛି ।

(2) ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ସେବା ସାମୟିକ କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ବାଦ ଦିଆଯାଇପାରେ, ଏବଂ ଏପରି ବାଦ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧି ସ୍ଥଗିତ ରହିପାରେ କିମ୍ବା ଦରମା ହ୍ରାସ ହୋଇପାରେ । ଅନୁମୋଦିତ ସେବାର ବାଦ୍ ଦେବା ସ୍ଥାୟୀ ହେବ କି ନାହିଁ; କିମ୍ବା, ଯଦି ନୁହେଁ, କେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ ଏହା ବାଦ୍ ହୋଇଛି, ତାହା ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

(3) ଉପରୋକ୍ତ ଉପନିୟମ (1) କିମ୍ବା (2) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟସୀମା ଶେଷ ହେବା ପରେ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତି, ମଧ୍ୟାନ୍ତରରେ ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ ଉପରେ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତ ନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛିତ, ତେବେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତି କାହିଁକି ସ୍ଥଗିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ତାହା ଦର୍ଶାଇବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ପରେ ଏକ ପୃଥକ ଆଦେଶ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯିବ ଏବଂ ଯେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ ଏପରି ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ । ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକାରେ ଏହି ନିୟମ ଅଧୀନରେ ଦଣ୍ଡ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାର ପଦ୍ଧତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିୟମ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ରହିଛି ।"

ତେଣୁ, ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୁଇ ବର୍ଷର ବାଦ୍ ଦେବା ଦଣ୍ଡର ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଯେ ବାଦ୍ ହୋଇଥିବା ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବୃଦ୍ଧି କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧି ସ୍ଥଗିତ ରହେ କିମ୍ବା ଦରମା ହ୍ରାସ ପାଏ । ଅବସର ଭତ୍ତା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟତା ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ସେବାର ଅବଧି ଉପରେ ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ ଯାହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧ୍ୟାନରେ ରଖାଯିବାକୁ ଥିବା ଯୋଗ୍ୟକାରୀ ସେବା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ନିୟମ 16.5 ର ଉପ-ନିୟମ (3) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେ ନିୟମ 16.5 ର ଉପ-ନିୟମ (1) କିମ୍ବା (2) ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଏବଂ ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ନକରିବା ପାଇଁ ଏକ ପୃଥକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାରିତ କରିବା ବିଭାଗ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଟେ, ତେଣୁ ଉପ-ନିୟମ (1) କିମ୍ବା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାରିତ ହେଲେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସେବାରେ ଏକ ବିରତି ଆସିଥାଏ । ତେବେ, ନିୟମ 16.5 ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କେବଳ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେବା ପୁନଃ ଆରମ୍ଭକୁ ବୁଝାଇପାରେ । ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ସେବା ବାଦ୍ ଦେବା ଫଳରେ ନିଯୁକ୍ତି ସମାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଉପନିୟମ (1) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡ ସ୍ୱରୂପ ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବେତନ ବୃଦ୍ଧିକୁ ସମୟ-ମାପଦଣ୍ଡରେ ଅଟକାଇ ରଖିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଏହି ଉପନିୟମରେ ସେବା ବାଦ୍ ଦେବାର କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ତଥାପି ଉପନିୟମ (3) ଉପନିୟମ (2) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାଇଁ ଯେତିକି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଉପନିୟମ (i) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଉପନିୟମ (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁମୋଦିତ ସେବାର ଅଟେ । ଏପରି ବାଦ୍ ଦେବା ସାମୟିକ କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇପାରେ । ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ/ସମୟ ପୂର୍ବ ଅବସର ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟକାରୀ ସେବା ଉପରେ ଏହି ନିୟମର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ ।

ଅପିଲକାରୀ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେବା ଜାରି ରଖିଥିଲେ । କେବଳ ତାଙ୍କ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା । ଯଦି ନିୟମ 16.5 (2) ଅନୁଯାୟୀ "ବାଦ୍ ହୋଇଥିବା"

ସେବାର ଅବଧିକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟକାରୀ ସେବାରୁ କାଟିବାକୁ ହୁଏ, ତେବେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ପାଇଁ ଏପରି କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ବିରୋଧାଭାସୀ ପରିଣାମ ହେବ । ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ 'ବାଦ୍ ହୋଇଥିବା' ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ବର୍ଷ ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ନିୟମ 16.5ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ । ଅପିଲକାରୀ *ଶ୍ରୀ ଭଗତ୍ ରାମ ବନାମ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ,* (1979) 3 ଏସ୍.ଏଲ୍.ଆର୍. 256 ମାମଲାରେ ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲେ । ଏହି ରାୟ ଏହି ଅନୁମାନ ଉପରେ ଆଗେଇଛି ଯେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେବା ବାଦ୍ ଦେବା ଯୋଗ୍ୟକାରୀ ସେବା ଅବଧିରେ ହ୍ରାସ ସହିତ ସମାନ । ଯେଉଁ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛୁ, ତାହା ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେବା ବାଦ୍ ଦେବାର ଦଣ୍ଡର ସଠିକ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନୁହେଁ ।

ତେଣୁ ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି । ତେବେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଜି.ଏନ୍. ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।